

## சம்ஸ்கிருதமொழி வளத்திற்கு உரையாசிரியரின் பங்கு மல்லிநாதர் - ஓர் ஆய்வு

ச. பத்மநாபன்

சம்ஸ்கிருதத்துறை, கலைப்பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை  
padmanaban73@gmail.com

**ஆய்வுச்சுருக்கம்:** சாஸ்திரீய மொழியாகி சம்ஸ்கிருத மொழியின் இலக்கியவளம் ரசனை மிக்கது. சம்ஸ்கிருத காவியவியலாளர்கள் இலக்கியங்களின் சிறப்பம்சங்களை விளக்கி நிற்கின்றனர். உயர்ந்த தரம்மிக்க சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்களை அறிந்து கொள்ள மிகவும் உதவிபுரிவன உரைகள் ஆகும். இவ்வரை “வியாக்யானம்” என்று அழைக்கப்படும். பெயரிட்டு உரையெழுதும் சிறப்பும், உரைகளுக்கு உரையெழுதும் சிறப்பும் சம்ஸ்கிருத மொழிக்குண்டு. அவ்வகையில் மஹாகாவ்ய இலக்கியங்களுக்கு உரையெழுதி உயர்வு பெற்றவர் மல்லிநாதர் ஆவார். இக்கட்டுரையில் உரையாசிரியர்களது உரைவளமும் இலக்கிய வரலாற்றில் அவர்களுக்கு உரிய இடமளிக்கப்பட வேண்டிய தேவையும் உணர்த்தப்படுகிறது.

**திறவுச்சொற்கள்:** சாஸ்திரீயமொழி, சம்ஸ்கிருதம், வியாக்யானம், சஞ்ஜீவீன்.

### I. அறிமுகமும் கருதுகோளும்

உலகிலே தொன்மையும் இலக்கிய வளமுமுள்ள மொழிகளுள் சம்ஸ்கிருதம் ஒன்றாகும். நாலாயிரமாண்டுகளுக்கு மேலான இலக்கிய வளமுள்ள இம்மொழி இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இருக்கு வேதப் பிரார்த்தனைகள் இம்மொழியின் முதல் இலக்கியம் ஆகும். தொன்மையுடன் தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சி பெற்ற இம்மொழியை பல்வேறு கவிஞர்கள் பல்வேறுவகையான இலக்கிய வகைகளுடாக ஜனரஞ்சகப்படுத்தியுள்ளனர். பல்வேறுவகைப்பட்ட இலக்கியங்களை அறிந்துகொள்ளும் இலக்கியக் கொள்கை நுட்பங்களை காவியவியலாளர்கள் பலர் வளம்படுத்தியுள்ளனர். காவியவியலாளர் எனும் தன்மையாலும் காவிய விமர்சகர் எனும் நிலையிலும் உயர்ந்த புலமைத்துவத்துடன் இலக்கியச் செல்நெறியையும், தனது புலமைத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தி சம்ஸ்கிருதமொழியை வளம்படுத்தியோர் வரிசையில் உரையாசிரியர்களின் பங்கு மகத்தானது. உரையாசிரியர்களுள் ஒருவரே மல்லிநாதர் ஆவார்.

### II. சம்ஸ்கிருத திறனாய்வாளர்களுள் மல்லிநாதர்

சம்ஸ்கிருத மொழியின் காவியவியற் தன்மைகள் இலக்கியக் கொள்கைகளை வெளிக்கொணரும் தன்மையன. பரதர் முதல் பண்டிதர் ஜெகன்நாதர் வரையாக சுமார் இரண்டாயிரமாண்டு வளர்ச்சியுடைய காவியவியல் வரலாற்றில் விமர்சகர், திறனாய்வாளர், விவரணகாரர் எனக் கூறுமளவிற்கு மேலாக சம்ஸ்கிருத மொழியிற் தோன்றிய இலக்கியங்களின் புதைபொருட் சுவைகளை வெளிக்கொணர்ந்தவர்கள் சம்ஸ்கிருத உரையாசிரியர்கள் ஆவர். மூல நூல்களில் புலப்படாத நுண்ணிய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் மரபு வியாக்கியானம் எனப்படும். இவ் வியாக்கியானங்கள் எனப்படும் உரைகளை எழுதியவர்களது வரலாறு சம்ஸ்கிருத இலக்கிய வரலாற்று நூல்களுள் சிறப்புடையன. அந்நோக்கு ஆய்வாளர்களினால் நோக்க வேண்டிய தேவையுடையதாகின்றது.

இலக்கியச் செழுமைமிக்க சம்ஸ்கிருத மொழியின் சிறந்த உரையாசிரியர்கள் பலருள் ஒருவரே மல்லிநாதர் ஆவார்.

### III. சம்ஸ்கிருத மொழியும் இலக்கிய மரபும்

சம்ஸ்கிருத மொழி பாணினி எனும் ஆசிரியரால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக பாணினி சம்ஸ்கிருத மொழியின் தந்தை எனப் போற்றப்படுகிறார். சம்ஸ்கிருத மொழியின் வளர்ச்சியினை வளம்படுத்தியோர் சம்ஸ்கிருத இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆவர். இவர்களுடைய ஆக்க இலக்கியங்கள் பரந்துவிரிந்து சம்ஸ்கிருத மொழியை வளம்பொருந்துவதாகிய உயர் சிறப்புடையதாகின்றன.

### IV. சம்ஸ்கிருத உரைமரபு

சம்ஸ்கிருத மொழியின் செழுமையில் எழுந்த இலக்கியங்களின் தெளிந்த பொருளை அறிந்து கொள்வதற்கு உரைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அறிஞருலகம் போற்றும் வகையில் விளங்கும் உரையாசிரியர்களது உரைகள் பெயர் சூட்டுமளவிற்கு சிறப்புப் பெறுகின்றன. உரைகளை விளக்க உரைகளும், அவ்வரைகளை விளக்க மேலும் விரிந்தெழுந்த உரைகளும் சம்ஸ்கிருத மொழி மரபில் தனித்துவமான முத்திரைகளாகும்.

சம்ஸ்கிருத மொழியின் வியாக்யானங்கள் பல பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. அவை பெரும் ஐந்து வகைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவை பாஷ்யம், வ்ருத்தி, வார்த்திகம், வியாக்யானம் அல்லது டகா, டிப்பணி என்பனவாகும்.

இத்தகைய வகையீட்டினுள் ஒன்றாகிய வியாக்கியானம் ஐந்துவகை லக்ஷணங்களைக் கொண்டது.

पदच्छेदं पदार्थोक्ती विग्रहो वाख्ययोजना।

तात्पर्यवचनं चेति व्याख्यानं पञ्चलक्षणम्॥

எனக் கொள்வது மரபு இதில் உரை செய்யப்படும் பாடலுக்கு சொற்பிரிப்பு, சொற்பொருள், தொகைச் சொற்களை விளக்குதல், வாக்கியத்தை ஒழுங்குபடுத்துதல், உணர்த்திடும் பொருளைக் கூறல் என்பதுவே உரையின் ஐந்து வகை இலக்கணம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு மேலாக வியாக்யானம் ஆறுவிதமானது என்பதனை,

पदच्छेदः पदार्थश्च विग्रहो वाक्ययोजना।

आक्षेपश्च श्पमाघानं व्याख्यानं षड्विधं विदुः॥

எனக் கூறுவது மனம் கொள்ளத்தக்கது.

### V. மல்லிநாதர்

சம்ஸ்கிருத இலக்கிய மரபில் மஹாகாவ்யங்களின் உரையாசிரியர் எனும் வகையில் மல்லிநாதசூரி என இனம் காணப்படுகிறார். இவர் இந்தியாவின் ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் மேதக் மாவட்டத்தில் கோலாசலம் எனும் கிராமத்தில் கோலசல வம்சத்தில் காசியப கோத்திரத்தில் பிறந்தவராவார். மஹாமஹோபாத்யாய, வ்யாகரண சக்ரவர்த்தி என அடையாளம் காணப்படும் இவர் சிறந்த உரையாசிரியர் என்ற பெருமைக்கேயுரியவராவார்.

சம்ஸ்கிருத மொழியின் மஹாகாவ்யங்களான ரகுவம்சம், குமாரசம்பவம், கிராதார்ஜுனீயம், சிசுபாலவதம், நைஷதம் பட்டிகாவ்யம் என்பனவற்றில் காளிதாதரது மஹாகாவ்யங்களான ரகுவம்சம், குமாரசம்பவம் என்பனவற்றிற்கும் மேகதூதம் எனும் காவ்யத்திற்கும் சஞ்ஜீவீனீ எனும் பெயரிலும் ஏனையவைகளுக்கு முறையே, கண்டாபத, சர்வாங்கஷா ஜீவது, தூர்வதீனா எனும் பெயர்களில் உரையெழுதியுள்ளார்.

## VI. மல்லிநாதரின் சம்ஸ்கிருத மொழிப் பங்களிப்புகள்

இவற்றிற்கு மேலாக பின்வரும் ஆக்க இலக்கியங்களையும் இயற்றியுள்ளார். அவையாவன:

- (i). உதாரகாவ்ய
- (ii). ரகுவீரசந்தகாவிய
- (iii). வைத்யகல்பத்ரும
- (iv). வைத்யரத்னமாலா என்பனவாகும்.

இவற்றோடு மேலும் சில நூல்களுக்கு உரையெழுதியுள்ளார். அவையாவன:

- (i). அமரகோசம்
- (ii). ஏகாவலீ
- (iii). காவியாதர்சம்
- (iv). தந்திரவார்த்திகம்
- (v). தார்ப்பிவ்ரஷா
- (vi). நளோதயம்
- (vii). பிரசஸ்தபாத பாஷ்யம்
- (viii). லகுசுப்தேந்துசேகரம்
- (ix). சாரமஞ்சரீ

என்பனவாகும்.

## VII. மல்லிநாதரின் காலம்

இவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி பல சர்ச்சைகள் உள்ளன. மல்லிநாதரின் உரையெழுதப்பட்ட நூல்களுள் ஒன்று ஏகாவலீ என்பதாகும். இவ்வுரையில் மல்லிநாதர் வீரநரசிம்ம மன்னனை போற்றுகின்றார். இம் மன்னனது காலம் கி.பி 1314 க்கு பிற்படாதது ஆகும். அடுத்ததாக இவரது உரை நூல்களில் கையாளப்படும் அலங்கார சாஸ்திர நூல் பிரதாபருத்ரீயம் ஆகும். இதனை எழுதிய மன்னன் பிரதாப ருத்ரனது காலம் கி.பி 1295 - 1323 இதன்படியும் கி.பி 1431 ஆல் நிகண்டு நூலான “மேதினீகார” 15ம் நூற்றாண்டு முற்பட்டதனால் இவரது காலம் கி.பி 1325-1425 க்கு இடைப்பட்டதான கி.பி 14ம் நூற்றாண்டு எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

## VIII. மல்லிநாதரின் உரைச்சிறப்பு

மல்லிநாதர் மிகச் சிறந்த உரையாசிரியர் ஆவார். மராட்டி மொழியில் “மல்லிநாதீ” எனும் குறிப்பு அல்லது விமர்சனம் என்பது கொள்ளப்படுகிறது. இதன்படி சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்களையும் கவிஞர்களின் சரியான எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துகின்ற விமர்சகராகவே மல்லிநாதர் எனும் கருத்தும் விளங்குகின்றது.

வியாக்யான லக்ஷணத்திற் குறிப்பிட்டிருந்த குறிப்பிற்கு நிகராக மஹாகாவியங்களின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் பொருத்தமான பொருளை எடுத்துக்கூறும் திறன் மல்லிநாதரின் தனித்துவமான ஆளுமையே ஆகும். இதற்கு வியாக்யான லக்ஷணத்தின் ஒழுங்கை கருத்திற்கொள்வதும் இவரது திறன் ஆகும். இதன்படி ஒரு தொகைச் சொல்லற்ற தனிப்பதம் இடம்பெறுமாயின் அதற்கு தகுந்த மேற்கொள்களையும் எடுத்துக்காட்டுக்களையும் எடுத்துக்கூறி விளங்க வைப்பது ஒரு விடயமாகும்.

உதாரணமாக:

ततो रधुर्भास्वान् सूर्य  
इव शारैर्बाणैरस्त्रैः किरणैरिव।  
किरणौस्त्रमयूरवांशु गमास्ति  
धृणिधृष्णयः इत्यमरः॥

என்னும் குறிப்பு நோக்கற்பாலது. சமாசங்கள் இடம்பெறும் சொற்பதங்களை உரிய சமாதானம் கூறி பிரித்து விளக்கும் தனித்துவமும் இவருக்குரிய முத்திரை ஆகும். உதாரணமாக:

प्रतिपक्षजन्मनः प्रतिपक्षाच्छत्रोः जन्म

यासां तासां भूर्भियामाभूमिरवियः। निर्भोक इत्यर्थः।

என்பதும் சமாசங்களின் விரிவுக்கு இலக்கண வரன்முறைகளைப் பின்பற்றுவதும் மனம் கொள்ளத்தக்கது. இது பற்றிய நோக்கத்தினை நோக்குகையில்,

भास्वद्वंश करीरतां सूर्यकुलाङ्कुरत्वं उज्ज्वलवेष्यङ्कुरत्वं च

(दधत् अतितेजस्वी) द्वै वंशो कुलमस्करौ वंशाङ्कुरे करीऽस्त्री इति चामरः।

எனக் கூறுவதும் இதே போல் கிராதர்ஜுனீயத்தில்:

वनान्तशच्या कठिनी कृताकृती என்பது

वनन्तो वनभूमिरेव शय्या तथा कठिनी कृताकृती

कठिनीकृतदेही

என விளக்குவதும் இவரது தனித்துவமான மிடுக்கான நடைச் சிறப்பாகும். இத்துடன் நியாய சாஸ்திர மரபு, வியாகரண மரபுகளை மிகத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுவது தனித்துவம் மிக்க உரைச் சிறப்பம்சமாகும்.

இவர் பொதுவாக தமது உரைக் குறிப்பில் தெய்வ வந்தனம் செய்து உரையெழுதும் காரணங்களை கூறாது விடுவதில்லை. இறுதியாக:

इहान्वयमुख्येनैव सर्वं व्याख्यायते मया।

नामूलं लिख्यते किञ्चिन्नानपेक्षितुमुच्यते॥

என்பதனை பொதுவாகக் கொண்டு “இதன்படி இங்கு ஒன்றுதிரட்டி கூறும்முகமாக என்னால் அனைத்திலும் விளங்கப்படுத்தப்படுகிறது. அதன்படி மூல நூலில் இல்லாதது எழுதப்படவும் இல்லை சிறிதளவேனும் கூறப்படாதது கூறப்படவும் இல்லை” எனத் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. காளிதாசரின் நூல்களுக்கு இவர்,

भारती कालिदासस्य कुव्याख्याविषमूर्च्छिता।

एषा सञ्जिवनी टिका तामद्योवयिष्यति॥

காளிதாசரின் வாக்குக்கு தரமற்ற உரை விஷமூட்டியதாக காணப்படுகிறது. அதனை சஞ்ஜீவனி எனும் உரை இன்று உயிருட்டி வைப்பதாகின்றது. எனினும் இன்னோர் உதாரணமாக பாரவியின் கிராதார்ஜுனீய உரையில்,

माल्लिनाथकविः सोऽयं मन्दात्मानुजिघृक्षया।  
तात्किरातार्जुनीयाख्यं काव्यं व्याख्यातुमिच्छति॥

नारिकेलफलसंमितं वचो भारवेः सपदि तद्विभज्यते।  
स्वादयन्तु रसगर्भनिर्भरं सारमस्य रसिका यथेप्सितम्॥

नानानिबन्धविममैकपदैर्नितान्तं साशंकचक्रमणखिन्नधियामशंकम्।  
कर्तुं प्रवेशमिह भारवि काव्यबन्धे घण्डापथं कमपि नूतनमातनिष्ये॥

இதேபோன்று சிகுபால வதம் எனும் மஹாகாவ்யத்திற்கும் உரையெழுதுவதற்கு காரண காரணத்தையும் கூறுகின்றார்.

மல்லிநாதரது உரைச்சிறப்பினுள் அலங்காரம் பற்றியதும், யாப்பு பற்றியதும், இலக்கணம் பற்றியதும் நியமம் பற்றியதுமான குறிப்பு காணப்படுவது தனித்துவமான சிறப்பம்சமாகும்.

இவ்வாறு பல்வேறு அம்சத்தில் விமர்சன ரீதியில் நோக்கத்தக்க விடயங்கள் பல உண்டு. இதன்படி சம்ஸ்கிருத உரையாசிரியர் மரபில் மல்லிநாதர் தனியான முத்திரை பதிந்துள்ளார். இம்மாதிரியான விடயங்களை வெளிக்கொணரவேண்டியனவாகும். இதனை ஆய்வுலகம் நன்கு வரவேற்கும் என்பது நம்பிக்கை.

#### IX. நிறைவுரை

இவ்வாறாக சம்ஸ்கிருத மொழி வளத்திற்கு உரையெழுதிப் பணியாற்றியோர் பலர் உள்ளனர். அவர்கள் எவ்வாறு வளம்படுத்தினர் எனும் மரபும் ஆக்கங்களின் விபரங்களும் வரலாறுகளும் சம்ஸ்கிருத இலக்கிய வரலாற்றுக்கு முக்கியத்துவமுடைய விடயங்களாகும்.

சம்ஸ்கிருத உரையாசிரியர் மரபில் தனியிடம் பிடித்த அவரது ஆக்கங்களின் விபரங்கள் அடங்கிய விவரணம் பகுப்பாய்வுமுறை, ஆய்வு முறையாகவும், அவரது வாழ்வியல் சார்ந்த பல விடயத்தை அவரது படைப்புக்கடாக வெளிக்கொண்டு வருவதாகவும் அமைகின்றது.

உரைகளுக்கு உரையெழுதும் பாங்குடைய சம்ஸ்கிருத உரையாசிரியர் மரபிற்கு வரலாற்றை எழுதும் முயற்சி முதன்மையானதாகும். சிறப்பாக சம்ஸ்கிருதமொழியில் பாடல்களாகவோ, வசனங்களாகவோ, காவிங்களாகவோ, நாடகங்களாகவோ தோன்றி அனைத்து இலக்கியங்களையும் இனங்காணவும், உரிய பொருளை அறிந்து கொள்ளவும் மிகவும் உதவியாக இருப்பவை உரைகளேயாகும். இத்தகைய உரைகளை எழுதிய உரையாசிரியர்களின் பங்கு சம்ஸ்கிருதமொழி வரலாற்றில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றமை உணரப்படுகின்றது. தேவையும் ஏற்படுகின்றது. இதன்படி மல்லிநாதர் என்பவரின் பணிகளுடாக சம்ஸ்கிருத-மொழியின் உரையாசிரியர்கள் பற்றிய ஆய்வுப்புலம் ஆரம்பித்து வைக்கப்படுகின்றது. இதனூடாக சம்ஸ்கிருத மொழியை வளம்படுத்தி இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு நிகராக மொழி வளம்பெற உதவிய உரையாசிரியர்களின் பணியும் பங்கும் கணிசமான பெறுமானத்தினைத் தருவன என்பது உணரற்பாலதாகியுள்ளது.

இவ்வாய்விற்கு முதன்நிலை ஆய்வு நூல்களாக சம்ஸ்கிருத மொழியில் உரைகளுடன் பதிக்கப்பட்ட மூலநூல்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலை ஆய்வு நூலினை மூலநூல்களை உரையுடன் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் மற்றும் சம்ஸ்கிருத இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களின் குறிப்புக்கள் குறிப்பிடற்பாலன. அத்தோடு வலைப்பின்னல் தகவல்களும் முக்கியத்துவமுடையனவாக அமைகின்றன.

## உசாத்துணைகள்

- [1]. பாரவி, கிராதார்ஜுனீயகாவ்யம், 'கண்டாபத' உரையுடன் லக்ஷ்மீ வெங்கடேஸ்வர பிரசுரம், மும்பாய், (n.d.).
- [2]. காளிதாசர், குமாரசம்பவம், 'சஞ்ஜீவினி'உரையுடன், நிர்ணயசாகர பிரசுரம், மும்பாய், (n.d.).
- [3]. காளிதாசர், மேகதூதம், 'சஞ்ஜீவினி' உரையுடன், நிர்ணயசாகர பிரசுரம், மும்பாய், (n.d.).
- [4]. காளிதாசர், ரகுவம்சம், M.R.Kale (Ed.), 'சஞ்ஜீவினி'உரையுடன், மும்பாய், (n.d.).
- [5]. மாகர், சிகபாலவதம், 'சர்வங்கஷா' உரையுடன், நிர்ணயசாகர பிரசுரம், மும்பாய், (n.d.).
- [6]. கைலாசநாதக்குருக்கள், கா., 'வடமொழி இலக்கிய வரலாறு'(வைதிக இலக்கியம்), காலச்சுவடு பப்பிளிகேசன், நாகர்கோவில், (4ம் பதிப்பு), 2012.
- [7]. சிவசாமி, வி., சம்ஸ்கிருத இலக்கியச் சிந்தனைகள், நியூசுரா பப்ளிகேஷன்ஸ் லிமிட்டெட், யாழ்ப்பாணம், 1989.
- [8]. சுப்பிரமண்ய சாஸ்திரி, P.S., வடமொழிநூல் வரலாறு, அண்ணாமலை நகர், 1946.
- [9]. Wikipedia.org/Mallinathasuri.